

विद्या निकासी खर्चिलो

इलाम, असार २६। कोरोनाको कारण अन्तर्राष्ट्रिय बजारबाट चिया खरिदका लागि मान नआउँदा चिया निकासीमा समस्या देखिएको छ। नेपालमा उत्पादन हुने चियाको दूलो हिस्सा विदेश नियात हुने गरे पनि यसपटक भने 'स्वचालित' ढङ्गे चिया निकासी हुन सकेको छैन।

चैताको शुभवार्षदेखि नै अन्तर्राष्ट्रिय बजारका लागि दूलो परियामा चियाको मान आउँथ्यो। त्यसपछि उद्योगीले चियाको सिम्बोल पठाउँये र चिया निकासी शुरू हुन्थ्यो। तर, यस वर्ष भने असार मसान्त हुन लाग्दासमेत चिया पठाउन सक्स परेको छ। भारतबाट निकासी हुने चियामा समस्या हटे पनि नेपालके अन्तर्राष्ट्रिय विमाननस्थलबाट पठाउने चियामा भने समस्या रहेको चिया उद्योगी शरद सुच्चा बताउँछन्।

हामी चीनलगायत तेस्रो मुलुकमा तयारी चिया पठाउँछौं। तर, यो वर्ष अन्तर्राष्ट्रिय ठाप्प हुदा अझैसम्म पनि पठाउन छ।

द्व्याविद्याड फर ट्युमानेटी नेपाल र चाउपालिकाको आर्थिक सहयोग तथा सहारा नेपाल (साकोस)को प्रार्थिक सहयोगमा गाउँपालिकाका विपन्न परिवारलाई घर निर्माण गरेसंगै भाषापाक सन्थाल समुदायले सुखको अनुभूति गरेका छन्। विशेषगरी भाषापा चाउपालिकामा सन्थाल समुदाय सहित अंतिविपन्न परिवारलाई विपन्न आवास कार्यक्रम मार्फत एक/एक वटा घर निर्माण गर्दै आय-आजनको क्षेत्रमा गाउँपालिकाले सहयोग पुऱ्यासंगै त्यस क्षेत्रका स्थानियाली हर्षित परेको हुन्।

द्व्याविद्याड फर ट्युमानेटी नेपाल र चाउपालिकाको आर्थिक सहयोग तथा सहारा नेपाल (साकोस)को प्रार्थिक सहयोगमा गाउँपालिकाका विपन्न परिवारलाई घर निर्माण गरेसंगै उमीहरूले अरु वर्षजस्तो यो वर्ष वर्षादेको समयमा सास्ती झेल्नु नपरेपछि विपन्न परिवारले सुखको अनुभूति गरेका हुन्।

असार साउनको चूहिदो झरी, कनकाई र विरीडको उर्नदो भेल वस्ती पस्ने चिन्ता एकातिर, अर्कातिर सामान्य पानी पर्दा समेत ओत लान्ने अवस्था नभएका परिवारलाई द्व्याविद्याड फर ट्युमानेटी नेपालको ७५ हजारसहित भाषापा चाउपालिकाको ७५ हजार र घर धनीको जनकारसान तथा सहाराको दुई काठे घर निर्माण गरेसंगै त्यस क्षेत्रका विपन्न समुदाय अहिले दंग छन्।

भाषापा गाउँपालिका-१ लसुनाका वीरिन्द्र वेसाले यस्तो घरमा बस्न उपने कल्यानसम्म नगरेको बताए। उनले भने- गरीबका पनि दिवाउँच्छन् भन्ने सुनेको थिए आज आफैले देलै पाएँ। विगत सम्पर्क वेसाले भने- 'हेरेक वर्ष पानी आउँदा दूलो सास्ती झेल्नु पर्यो, भात पकाएर खान सबै अवस्था हैनैन थियो, भुज्यो चिसिएकाले आओ नवल्दा भोकै बस्नु परेको अवस्था पनि छ। घरधिक वानी पसरेर घुडाघुडा हुन्थ्यो। अहिले त्यो समस्या हटेर गयो। न पानी चुहिन्छ, न घरमा चियो नै उठ्छै।'

वेसा मात्र होइन भाषापा-१ लसुनाका टिङ्क मरान्डेपनि अहिले जोगमानी नाकामा कार्यक्रम भन्नारमा बुकाउने रकम भने खालीलो हुने गरेको उद्योगीको गुनासो छ। नाका परिवर्तन गरेको भन्ना रु. ७० हजार हाराहारीमा खर्च वटी आउने गरेको सूर्योदय टी प्रोडक्सन एशेसिएशनका सचिव गोपाल कट्टेले जानकारी दिए। यता, केन्द्रीय चिया सहकारी संघका महासचिव रविन राई भने बन्दवान्दीका कारण पहिलो सिजनमा करिव ६० किलो चिया आटा लागेको बराबरको आटा भएको बताउँछन्। बन्दवान्दीले चिया उत्पादन जिल्लामध्ये तराई क्षेत्रका जिल्लामा चियामा वटी आटा व्याहोन्परेको महासचिव राईको भनाइ छ।

सुरेन्द्र भण्डारी

भाषापा, असार २६। हरेक वर्ष वर्षादेको समयमा सास्ती झेल्दै आएका भाषापा गाउँपालिकाका विपन्न सन्थाल परिवारले बल्ल सुखको अनुभूति गरेका छन्।

मुलुक संधीयतामा गाउँपालिकाका विपन्न परिवारलाई घर निर्माण गरेसंगै भाषापाक सन्थाल समुदायले सुखको अनुभूति गरेका छन्। विशेषगरी भाषापा चाउपालिकामा सन्थाल समुदाय सहित अंतिविपन्न परिवारलाई विपन्न आवास कार्यक्रम मार्फत एक/एक वटा घर निर्माण गर्दै आय-आजनको क्षेत्रमा गाउँपालिकाले सहयोग पुऱ्यासंगै त्यस क्षेत्रका स्थानियाली हर्षित परेको हुन्।

द्व्याविद्याड फर ट्युमानेटी नेपाल र चाउपालिकाको आर्थिक सहयोग तथा सहारा नेपाल (साकोस)को प्रार्थिक सहयोगमा गाउँपालिकाका विपन्न परिवारलाई घर निर्माण गरेसंगै उमीहरूले अरु वर्षजस्तो यो वर्ष वर्षादेको समयमा सास्ती झेल्नु नपरेपछि विपन्न परिवारले सुखको अनुभूति गरेका हुन्।

असार साउनको चूहिदो झरी, कनकाई र विरीडको उर्नदो भेल वस्ती पस्ने चिन्ता एकातिर, अर्कातिर सामान्य पानी पर्दा समेत ओत लान्ने अवस्था नभएका परिवारलाई द्व्याविद्याड फर ट्युमानेटी नेपालको ७५ हजारसहित भाषापा चाउपालिकाको ७५ हजार र घर धनीको जनकारसान तथा सहाराको दुई काठे घर निर्माण गरेसंगै त्यस क्षेत्रका विपन्न समुदाय अहिले दंग छन्।

भाषापा गाउँपालिका-१ लसुनाका वीरिन्द्र वेसाले यस्तो घरमा बस्न उपने कल्यानसम्म नगरेको बताए। उनले भने- गरीबका पनि दिवाउँच्छन् भन्ने सुनेको थिए आज आफैले देलै पाएँ। विगत सम्पर्क वेसाले भने- 'हेरेक वर्ष पानी आउँदा दूलो सास्ती झेल्नु पर्यो, भात पकाएर खान सबै अवस्था हैनैन थियो, भुज्यो चिसिएकाले आओ नवल्दा भोकै बस्नु परेको अवस्था पनि छ। घरधिक वानी पसरेर घुडाघुडा हुन्थ्यो। अहिले त्यो समस्या हटेर गयो। न पानी चुहिन्छ, न घरमा चियो नै उठ्छै।'

वेसा मात्र होइन भाषापा-१ लसुनाका टिङ्क मरान्डेपनि अहिले जोगमानी नाकामा कार्यक्रम भन्नारमा बुकाउने रकम भने खालीलो हुने गरेको उद्योगीको गुनासो छ। नाका परिवर्तन गरेको भन्ना रु. ७० हजार हाराहारीमा खर्च वटी आउने गरेको सूर्योदय टी प्रोडक्सन एशेसिएशनका सचिव गोपाल कट्टेले जानकारी दिए। यता, केन्द्रीय चिया सहकारी संघका महासचिव रविन राई भने बन्दवान्दीका कारण पहिलो सिजनमा करिव ६० किलो चिया आटा लागेको बराबरको आटा भएको बताउँछन्। बन्दवान्दीले चिया उत्पादन जिल्लामध्ये तराई क्षेत्रका जिल्लामा चियामा वटी आटा व्याहोन्परेको महासचिव राईको भनाइ छ।

दिनभरि जनमजदूर गरेर आउँदा घिला खाने बस्नेको ठेगान हुन्दैन थियो मरान्डेले भने- 'अहिले नयाँ घरमा

वस्न उपाउँदा भाषापा चाउपालिकाका उपाध्यक्ष कृष्णदेवी वटाउँदा घर निर्माण गरेको छ। त्यसी घरमा बस्न उपाउँदा घर निर्माण गरेको छ। अहिले नयाँ घरमा बस्न उपाउँदा घर निर्माण गरेको छ। अहिले नयाँ घरमा बस्न उपाउँदा घर निर्माण गरेको छ।

वेसा मात्र होइन भाषापा-१ लसुनाका वीरिन्द्र वेसाले यस्तो घरमा बस्न उपने कल्यानसम्म नगरेको बताए। उनले भने- गरीबका पनि दिवाउँच्छन् भन्ने सुनेको थिए आज आफैले देलै पाएँ। विगत सम्पर्क वेसाले भने- 'हेरेक वर्ष पानी आउँदा दूलो सास्ती झेल्नु पर्यो, भात पकाएर खान सबै अवस्था हैनैन थियो, भुज्यो चिसिएकाले आओ नवल्दा भोकै बस्नु परेको अवस्था पनि छ। घरधिक वानी पसरेर घुडाघुडा हुन्थ्यो। अहिले त्यो समस्या हटेर गयो। न पानी चुहिन्छ, न घरमा चियो नै उठ्छै।'

दिनभरि जनमजदूर गरेर आउँदा घिला खाने बस्नेको ठेगान हुन्दैन थियो मरान्डेले भने- 'अहिले नयाँ घरमा

वस्न उपाउँदा भाषापा चाउपालिकाका उपाध्यक्ष कृष्णदेवी वटाउँदा घर निर्माण गरेको छ। त्यसी घरमा बस्न उपाउँदा घर निर्माण गरेको छ। अहिले नयाँ घरमा बस्न उपाउँदा घर निर्माण गरेको छ। अहिले नयाँ घरमा बस्न उपाउँदा घर निर्माण गरेको छ।

वेसा मात्र होइन भाषापा-१ लसुनाका वीरिन्द्र वेसाले यस्तो घरमा बस्न उपने कल्यानसम्म नगरेको बताए। उनले भने- गरीबका पनि दिवाउँच्छन् भन्ने सुनेको थिए आज आफैले देलै पाएँ। विगत सम्पर्क वेसाले भने- 'हेरेक वर्ष पानी आउँदा दूलो सास्ती झेल्नु पर्यो, भात पकाएर खान सबै अवस्था हैनैन थियो, भुज्यो चिसिएकाले आओ नवल्दा भोकै बस्नु परेको अवस्था पनि छ। घरधिक वानी पसरेर घुडाघुडा हुन्थ्यो। अहिले त्यो समस्या हटेर गयो। न पानी चुहिन्छ, न घरमा चियो नै उठ्छै।'

दिनभरि जनमजदूर गरेर आउँदा घिला खाने बस्नेको ठेगान हुन्दैन थियो मरान्डेले भने- 'अहिले नयाँ घरमा

वस्न उपाउँदा भाषापा चाउपालिकाका उपाध्यक्ष कृष्णदेवी वटाउँदा घर निर्माण गरेको छ। त्यसी घरमा बस्न उपाउँदा घर निर्माण गरेको छ। अहिले नयाँ घरमा बस्न उपाउँदा घर निर्माण गरेको छ।

वेसा मात्र होइन भाषापा-१ लसुनाका वीरिन्द्र वेसाले यस्तो घरमा बस्न उपने कल्यानसम्म नगरेको बताए

कविता

परिस्थिति

आयो आपतकालीन विषम् परिस्थिति
राहत दियो विदेशले पीडा सम्पर्क
भ्रष्टाचारीले बनायो योजना पचाउँ कसरी
अखियारबाट गाँस बचाउँ कसरी

देशका जनतालाई भुलाउनु मन छ
राम्रो काम गर्नेलाई उडाउनु मन छ
बलात्कारी र ज्यानमारालाई बचाउनु मन छ
निर्वेषलाई खोरमा थुनी फसाउनु छ

मान्छेले बनायो पैसा आवश्यकताको लागि
पैसाले बनायो मान्छेलाई आवश्यकता ठारी
सबै आ-आफ्नो तालमा छन् व्यस्त
देश डुन लाग्यो ब्यूफ छैं मित्र ।

- सन्तोष अधिकारी

शीरको टोपी

त्यो शीरको टोपीले एहै म नेपाली भन्न सकोस्
आखाँको नानी त्यो, मेरो देश बन्न सकोस्
हिमाल, तराई, पहाडका फॉटहरूमा
विकासको लहर चल्न सकोस्
त्यो शीरको टोपीले एहै म नेपाली भन्न सकोस्

पुर्खाले अर्जेको यो तपभूमि नै
मेरो कर्मधारे बन्न सकोस्
नेपाली भनिकन मेरो देशको नामै एहै
सगरमाथा भै अग्लो बन्न सकोस्
त्यो शीरको टोपीले एहै म नेपाली भन्न सकोस्

त्यो सूर्य र चन्द्र अकित भण्डा
विश्व मै शान्तिको दूत बन्न सकोस्
मेरो देशको रक्षाको निमित्त
यो मेरो शरीर ढाल्न सकोस्
त्यो शीरको टोपीले एहै म नेपाली भन्न सकोस्

सबै जाति धर्मको यहाँ फुलबारी बन्न सकोस्
वीर गोर्खेको देशपो भनी
बैरेहस्त्रो अत्मबल डम्पाउन सकोस्
त्यो शीरको टोपीले एहै म नेपाली भन्न सकोस्

विकासको लहरले अब मेरो देश नमूनै एहै बन्न सकोस्
गौतम बुद्धले चालेका पाइलाहरु
अब हामीबाट अधि बढन सकोस्
त्यो शीरको टोपीले एहै म नेपाली भन्न सकोस्

- तुलसीप्रसाद पौडेल

कथा (व्यड्य)

भुपेन ताम्साद

'अइ पर्नैँ! किन तरकारी चलाउन आइस कराहीमा ? जा उता भात चलाउन' भनेर डाउले पन्यूलाई ठाउँ हक्कायो । भयो- 'तरकारी चलाउने काम मेरो मात्र हो बुझिस् । अकार्को काममा हस्तक्षेप गर्ने होइन है मैले भद्रया छु ।'

अर्को दिन- 'अइ डाउ ! किन भात पस्कन आइस प्रेसर कुकरमा ? जा उता तिहुन चलाउन' भनेर पन्यूले डाउलाई पनि ठाउँ हक्कायो । भयो, 'भात पस्कने काम मेरो मात्र हो क्या बुझिस् । अर्काको काममा दखल दिने होइन है मैले पनि भन्दया छु ।'

डाउ पनि के कम ? भयो, 'आजभोलिका चामलको भातको चैती पर्दैन रेछ त्यै भर म डाउले भात पस्कनु परेको छ । गिलो भात पनि मैले नै पस्कन फेरेको छ । चैती नपरेको बुरुले परेको र गिलो भात ताँ पन्यूलाई नपोखिका पस्कन नै आदैन रेछ । त्यै भयो मेरो काम बढेको छ । कुरा बुरुले छैन उल्ले कराइहरू चामसायारीको सम्पी जस्तो ।'

यतिकैमा पन्यूले भयो- 'अनै तै डाउले तरकारी उघाउँदा चाहिँ तत्वाङ्ग र तुलुङ्ग पारी बस्ख्स, अनि मैले नै सप्कन पारेर तरकारी उघाउनु परेको छ । दाल र झोल त उधाको छुइन नि हो । आफ्नो काम ग्रामोसँग गर्नु छैन अर्कालाई दोष लगाए हुँच कही नभाको ताँ चोथाले डाउ ।'

'चोथाले सोथाले नभान् है पन्यू, मलाई । भान्धामा पनिर, मासु र माछाको तरकारी पकाउँ हुँैन ताँ पन्यू तुसुक्क चलाउन आइपुग्ग हाल्लस् । मीठो-मीठो पकाउनै हुन्न ताँ पन्यू तरकारी चलाउन मुन्ट्हाल्लस् । पनिर, मासु र माछाको तरकारी पकाए पनि त्यो चलाउन, उघाउने, पस्कने काम पनि मेरो हो बुझिस् । ताँ पन्यू बाटो भएर पनिर, मासु र माछा चलाउन नाइज नि अवदेखि ।'

पहिला त डाउ र पन्यू मिलेको काम गर्दथे । होके घरको भान्धामा युँैदेखि मेलमिलाको साथ भात तिहुन पकाउने, चलाउने, उघाउने र पस्कने गर्दथे । मानो उमीहरू लोने र स्वास्थ्य द्वारा हुन् । घाम र जुन हुन् या मानो उमीहरू हावा र पानी हुन् । एकअर्काका अभिन्न साथी हुन् । मानो उमीहरू मानव सम्याता संगसँगै एकअर्का संगै जम्येका हुन् या आविष्कार भएका हुन् । उमीहरू एक बिना, अर्कोको अस्तित्व नहुने तत्व हुन् । तर, अब डाउ र पन्यूको सम्बन्धमा दरार पैदा हुन थालेछ ।

हिजोसम्पको मानव जीवनशैलीमा डाउ र पन्यूको सेवा अपरिहार्य रहेको थियो । रेके घरको भान्धाका भित्तामा साना, दूता किसिम किसिमका डाउ र पन्यू द्वारा हुँन्नथे । सिलभरका, पितलका, तार्काका, स्टोलका र आदिका परिपरिका डाउ र पन्यू हुँके घरको भान्धाको गहना भएर सजिन्थे । मिलेर काम गर्दथे । डाउ र पन्यू द्वारे भात तिहुन पस्कने काम मिलेर गर्दथे । सायदै पन्यूले तिहुन उघाउँथ्यो । सायदै डाउले भात उघाउँथ्यो । पञ्चाको काम भात पस्कने मात्र हुँथ्यो भने डाउको काम पिहुन उघाउने मात्र हुँथ्यो तर करारी आजभोलि एकत्रे अकार्को काममा हस्तक्षेप गर्न थाले ? अचम्पी छ । परिणाम स्वरूप डाउ र पन्यूको घमासान लाप्पा पर्न थालेको छ ।

एकदिन भान्धामा पहाडबाट स्कुसको जरा आइपुग्गो । स्कुसको जराको तरकारी निकै मीठो हुँच । स्कुसको जराको चालाहरू मरमसला हालेर तोरीको असली तेलमा परपरी भुटेसी कम्ति स्वादिलो र मीठो हुँच ।

भान्धामा तरकारी पकाउने क्रममा पहिला त कराहीमा डाउले नै स्कुसको

डाउ र पन्यूको कराडा

समझ्ने छ भन्दै मौका पर्ने बस्यो । नभन्दै एकदिन डाउ त लुसकै बासमाती चामलको सिता छुट्टिएका बुरुले परेको भात पस्कन भनेर प्रेसर कुकरमा परी त हाल्यो । अति भएपछि मौका पर्ने बरेको पन्यूको पालो पनि व्यासनेविको बल लगाएर जम्माएर डाउको ढाईमा द्याङ्ग द्याङ्ग त्याजी हानी हाल्यो । बिचरा डाउ त खानुकै परी हाल्यो । डाउको थोपडा नै बिग्रियो ।

युँैदेखि मिलेर काम गर्दै आएका डाउ र पन्यू एकअर्काको महाशृङ्खला करारी भए ? अचम्पी छ । एकाइसौं शताब्दीको आधुनिक, शिक्षित र सम्युक्तमा डाउ र पन्यू चाहिँ करारी असभ्य भए ? एकले अर्काको अस्तित्व नै मेटाइदिने विजिनेशमा करारी लागे ? अहम् प्रश्न पौं तेरियो त ।

डाउ र पन्यू एकापसमा लाप्पा खेलेपछि, डाउ चाहिँ पन्यू जस्तो भएछ । पन्यू चाहिँ डाउ जस्तो भएछ । डाउले पन्यूको बीच्च भान्धामा ठाउँदा ठाउँदा डाउको उडेको रूप लिएछ । त्यस्तो डण्डाले, एउटाको चाहिँ धामीको द्याङ्ग ठाउँदा गजो जस्तो भएछ । अर्कोको डाउ चाहिँ बीदरको पुच्छु जस्तो भएछ । दुबै अब काम नलाग्ने भएछन् । दुबैले आ-आप्सो मौलिकपन गुमाएछन् । र, एकदिन ती डाउ र पन्यू दुबै कवाडी खोज आउनेसँग दालमासँग सारिएछन् । कवाडीको उडु चाडामा निस्सासँदै कुरुप डाउ र पन्यू कैन लरीमा एकदिन सिमाना केटेछन् ।

डाउ र पन्यूको लाप्पालाई आजभोलीको सन्तर्भसँग दाँजेर हर्नु निकै सान्तर्भिक र रोचक हुन्न । कोरोना भान्धामा रेग लगेर संसारको संवेजयो देश होल्दैसम्पारी डाउ र पन्यूको भूमिकामा छ । उमीहरू उक डाउ र पन्यू जस्तै लाप्पा खेलिरहेका छन् ।

संसारको अर्थात् भान्धामातिक देशहरू अत्कृष्ट भूमिका विसर्जने बरेको चाम्को द्याङ्ग ठाउँदा गजो जस्तो भएछ । अर्कोको डाउ चाहिँ बीदरको पुच्छु जस्तो भएछ । दुबै अब काम नलाग्ने भएछन् । दुबैले आ-आप्सो मौलिकपन गुमाएछन् । एकाइको रूप लिएछ । निहालाई त्रिटाए डाउ र पन्यू र यस्तै लाप्पा खेलिरहेका छन् । आ-आप्सो परिपक्वमा उमीहरू नै एकले अर्काको काममा हस्तक्षेप गर्न थालेकाले घमासान लाप्पा पर्नेछ । एशियामा महादेशमा हेन्ने हो भने चीन र भारत सीमानाको निहालामा लाप्पा खेलिरहेका छन् । आ-आप्सो उत्कृष्ट भूमिका विसर्जने भएछ । उमीहरू नै एकले अर्काको काममा हस्तक्षेप गर्न थालेकाले घमासान लाप्पा पर्नेछ । एशियामा के रूपमा कुरुप भस्कने ? भने भूमिकामा उमीहरू नै डाउ र पन्यू जस्तै लाप्पा खेलिरहेका छन् । उमीहरू नै उक डाउ र पन्यू कैन जस्तै लाप्पा खेलिरहेका छन् ।

नेपालभूत्त हेन्ने हो भने, सत्ता र कुर्मीको खेलमा एउटे राजनीतिक पार्टीभित्रका डाउ र पन्यू रुपी राजनेताहरू लाप्पा खेलिरहेका छन् । एकले अर्काको काममा दाल्हाले दिवाइन्दू भनेर डाउ र पन्यू हुन्न मन छ । डाउलाई पन्यू हुन्न मन छ । कहीराहरू नै एकले अर्काको काममा स्कुसको चाम्को चालाहरू र उपार्द्धसँग ठाइवाइन्दू भनेर डाउ र पन्यू रुपी नेतालाई त्रिटाए डाउ र पन्यू रुपी नेतालाई हुन् । र, पन्यू रुपी नेतालाई त्रिटाए डाउ र पन्यू रुपी नेतालाई हुन् । रुपी नेतालाई त्रिटाए डाउ र पन्यू रुपी नेतालाई हुन् । अनि कुन चाहिँ नेतालाई समाउने कुरो धमीको द्याङ्ग ठाउँदाने हुन् । अनि कुन चाहिँ नेतालाई समाउने कुरो धमीको द्याङ्ग ठाउँदाने हुन् । अनि कुन चाहिँ नेतालाई समाउने कुरो धमीको द्याङ्ग ठाउँदाने हुन् । अनि कुन चाहिँ नेतालाई समाउने कुरो धमीको द्याङ्ग ठाउँदान

अग्रज पत्रकार भण्डारीको स्वास्थ्यमा क्रमिक सुधार

बित्तीमोड, असार २६। अग्रज पत्रकार चन्द्र भण्डारीको स्वास्थ्यमा क्रमिक सुधार आएको छ। मरितको नशामा रात जेठे २२ गते पत्रकार भण्डारीको वित्तीमोडस्थित पूर्णटुङ्ग वित्तीमोडी अस्पतालमा टाउकोको शल्यकीय गरिएको थिए।

स्वास्थ्य अवस्थामा सुधार आएर्थ्थ भण्डारी गत असार १० गते डिव्याजं भएका थिए तर टाउकोमा पुनः समस्या देखिएर्थ्थ उनलाई पुऱ्ह: अस्पताल भर्ना गरिएको थिए। उनको गत असार १९ गते

टाउकोको दोस्रोपटक शल्यकीय गरिएको थिए। हास्पिटलका न्यूग्रो सर्जन डा. चन्द्रप्रकाश लिम्बू नेतृत्वको टोलील भण्डारीको टाउकोको शल्यकीय गरिएको थिए।

नेपाल पत्रकार महासंघका संस्थापक महासंचिव तथा कञ्चनजंघा एफएम्सा प्रवन्धन समेत रहेका भण्डारीको स्वास्थ्यमा क्रमिक सुधार आएको चिकित्सकले बताएको उनकी श्रीमती लीना भण्डारीले जानकारी दिइन्। उनी हाल हास्पिटलको क्याविन नम्बर १ मा उपचाररत रहेका छन्।

बित्तीमोड आउने-जानेलाई सर्जिकल मास्क वितरण

सिरीले एक हजार थान मास्क वितरण गरेको अध्यक्ष घनश्याम चौधरीले बताए। बित्तीमोडको मुख्योद्योग, अदुवा खोला आसपासमा लगायतका क्षेत्रमा वित्तीमोड आउजाउ गर्ने मानिसलाई मास्क प्रदान गरिएको उनले बताए। लायन्स क्लब अफ बित्तीमोड सिरीका मनोजक्मार साहको संयोजकत्वमा अदुवा खोला आसपासमा भएको कार्यक्रममा पैदलयात्री, सवारीचालक तथा सर्वसाधारणलाई मास्क लगाउन आग्रह गरिएको थिए।

कार्यक्रममा प्रमुख अधिक बित्तीमोड-१ का वडा अध्यक्ष अग्निप्रसाद पाउडे, रिजन चियर परसन ओमकृष्ण विमलीले बडा सदस्य प्रेमकृष्ण खेरेल, यमुना आचार्य, लाम्सका एरिया को-अर्डिनेटर सत्यनारायण शर्मा, चाटर प्रेसिडेन्ट निरज ओली लगायतले शुभकामना दिएका थिए। तिक्कवाका अध्यक्ष घनश्याम चौधरीको अध्यक्षतामा भएको कार्यक्रमको सहजीकरण महासचिव उपेन्द्र बानियाँले गरेका थिए।